

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou v právní věci žalobkyně **A. H.**, bytem K., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 11. 2009, č. X, o zamítnutí žádosti o částečný invalidní důchod,

t a k t o:

- I. Žaloba **se z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně podala v zákonné lhůtě žalobu proti shora označenému rozhodnutí žalované. Žalovaná napadené rozhodnutí zdůvodnila tím, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Přerov ze dne 21. 10. 2009 poklesla schopnost soustavné výdělečné činnosti žalobkyně z důvodu jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 25%.

Žalobkyně ve své žalobě namítla, že její zdravotní stav se po ukončení pracovní neschopnosti v srpnu 2009 nezlepšil, opětovně v září 2009 byla pracovní neschopná pro psychické potíže a je doposud. Zpočátku žalobkyně přičítala obtíže vzniklé v roce 2007 traumatickým událostem v rodině, ale vzhledem k častým nevolnostem přijala nabízenou hospitalizaci v PL Kroměříž, její stav je nadále

nezlepšen. Žalobkyně nezvládá žádnou fyzickou práci, má potíže v kontaktu s lidmi, nezvládá ani minimální zátěž, pokusy o zaměstnání selhávají, obtížně zvládá i péči o domácnost.

Krajský soud si vyžádal k důkazu posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále i „PK MPSV“) v Ostravě. Ten byl vyhotoven touto komisí dne 30. 4. 2010.

Žalobkyně se z jednání u soudu omluvila z důvodu zdravotního stavu (sociální fobie, bez doprovodu a možnosti pravidelných návštěv toalet není schopna cestovat).

Při jednání dne 26. 5. 2010 soud shledal potřebu provedení srovnávacího posudku, se souhlasným vyjádřením žalované, která podrobně svůj návrh odůvodnila potřebou nových lékařských zpráv a nepřítomností žalobkyně u jednání posudkových orgánů i soudu.

Opětovně přezkoumala zdravotní stav žalobkyně PK MPSV v Brně dne 26. 8. 2010.

Žalobkyně se k jednání nařízenému na 2. 11. 2010 nedostavila a neomluvila se předem. Soud jednal v souladu s ustanovením § 49 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s.ř.s.“) v její nepřítomnosti.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. s.ř.s. v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.), tedy ke dni 3. 11. 2009.

Provedeným dokazováním soud zjistil, že posudkový lékař Okresní správy sociálního zabezpečení Přerov dne 21. 10. 2009 míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně ohodnotil podle přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kapitoly V položky 4 písm. c) o 25% a vyslovil, že žalobkyně není plně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ani částečně invalidní dle § 44 odst. 1 a 2 zákona č. 155/1995 Sb. Jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu posudkový lékař stanovil u žalobkyně generalizovanou úzkostnou poruchu a anxiozně depresivní syndrom – středně těžkou až těžkou porucha. Žalobkyni posuzoval k profesi polygrafičky.

Pro přezkumné soudní řízení zdravotní stav žalobkyně a její dochovanou pracovní schopnost k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí posoudila dne 30. 4. 2010 Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě. Z posudku soud zjistil, že posudková komise vycházela při posouzení zdravotního stavu žalobkyně ze zdravotnické dokumentace praktické lékařky, z kompletní spisové dokumentace, z nálezů doložených žalobkyní k omluvě z jednání komise, z nálezů a zpráv vyjmenovaných v posudku a komise dále přihlédla i k námitkám žalobkyně, uvedeným v žalobě.

Ve svém posudkovém hodnocení došla Posudková komise MPSV v Ostravě k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu

žalobkyně je generalizovaná úzkostná porucha těžká spojená s depresí. Posudkově k datu vydání napadeného rozhodnutí odpovídal stav žalobkyně postižení uvedenému v kapitole V položce 4 písm. c) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. Komise uvedla i pracovní omezení pro žalobkyni a jakých prací je žalobkyně za udržení uvedených omezení schopna (v dělnických profesích) a dále to, že je schopna zaučení a rekvalifikace. Z rozmezí 25-50% posudková komise stanovila míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti o 25% i s přihlédnutím k ostatním zdravotním postižením a předchozímu pracovnímu zařazení.

Podle srovnávacího posudku PK MPSV v Brně ze dne 26. 8. 2010 nebyla k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobkyně plně ani částečně invalidní. Posudková komise vyšla při posouzení zdravotního stavu žalobkyně ze soudního spisu v souzené věci, včetně napadeného rozhodnutí a žaloby a ze spisu OSSZ Přerov, včetně záznamů o jednáních a lékařských nálezů, vyjmenovaných ve srovnávacím posudku.

Jako rozhodující zdravotní postižení žalobkyně a příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu stanovila tato komise neurotickou poruchu – generalizovanou úzkostnou poruchu u disponované osobnosti s úzkostnou projekcí do gastrointestinálního traktu s doporučeným léčením v psychiatrické a psychologické ambulanci. Zdravotní stav žalobkyně je možno pozitivně ovlivnit léčbou a psychoterapií. Z průběhu onemocnění vyplynulo, že se nejedná o těžkou ani zvláště těžkou neurotickou poruchu. Žalobkyně je bez poruch vnímání, bez suicidálních tendencí, bez paranoie vůči okolí.

Posudkově k datu vydání napadeného rozhodnutí odpovídal stav žalobkyně postižení uvedenému v kapitole V položce 4 písm. c) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. Komise uvedla i pracovní omezení pro žalobkyni a jakých prací je žalobkyně schopna (lehčí práce za dodržení omezení uvedených v posudku s využitím dosavadní kvalifikace, znalostí a zkušeností z dříve vykonávané praxe v dělnických profesích ve službách, v obchodní činnosti, skladovém hospodářství apod.). Z rozmezí 25-50% posudková komise stanovila míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti o 25% i s přihlédnutím k ostatním zdravotním postižením i dříve vykonávaným činnostem.

Skutková zjištění ve věci tedy učinil soud z rozhodnutí žalované ze dne 3. 11. 2009, z obsahu posudkového spisu žalobkyně uloženého u Okresní správy sociálního zabezpečení Přerov, z posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě ze dne 30. 4. 2010 a z posudku Posudkové komise MPSV v Brně ze dne 26. 8. 2010.

Podle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec částečně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33 %.

Podle § 39 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. se při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce vychází z jeho zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykonávat práce odpovídající zachovaným tělesným, smyslovým a duševním schopnostem,

s přihlédnutím k výdělečným činnostem, které vykonával předtím, než k takovému poklesu došlo.

Podle § 6 odst. 3 vyhlášky č. 284/1995 Sb. pro stanovení procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti je nutné určit zdravotní postižení, které je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Je-li těchto zdravotních postižení více, jednotlivé hodnoty poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti ostatních zdravotních postižení.

Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

V projednávané věci jde o zamítnutí žádosti o částečný invalidní důchod, jehož přiznání je podmíněno dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí soudu proto závisí především na odborném lékařském posouzení zdravotního stavu žalobkyně. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnce podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí, která je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o plné invaliditě, částečné invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Pokud posudek této posudkové komise splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti posudku, je zpravidla v přezkumném soudním řízení rozhodujícím důkazem.

Soud proto při posouzení dochované pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí vycházel především z posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě ze dne 30. 4. 2010 a dále z posudku PK MPSV v Brně ze dne 26. 8. 2010, který závěry prvně citovaného posudku zcela potvrdil. Oba posudky podaly posudkové komise v řádném složení, stanoveném vyhláškou č. 182/1991 Sb., na základě zdravotní dokumentace žalobkyně a odbornými členy posudkových komisí byly též odborní psychiatři – tedy odborníci v oboru, do něhož je zařazeno nejzávažnější zdravotní postižení žalobkyně. Při stanovení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti vycházely posudková komise z ustanovení § 6 vyhlášky č. 284/1995 Sb. a určily jakými zdravotními postiženími žalobkyně trpí a tato postižení uvedly v posudku. Dospěly k závěru zcela shodně se závěrem posudku posudkového lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Přerov, že k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně byl k datu rozhodnutí žalované neurotickou poruchu – generalizovanou úzkostnou poruchu u disponované osobnosti s úzkostnou projekcí do gastrointestinálního traktu s doporučeným léčením v psychiatrické a psychologické ambulanci.

Posudkově k datu vydání napadeného rozhodnutí odpovídal stav žalobkyně postižení uvedenému v kapitole V položce 4 písm. c) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. Komise uvedla i pracovní omezení pro žalobkyni a jakých prací je

žalobkyně schopna (lehčí práce za dodržení omezení uvedených v posudku s využitím dosavadní kvalifikace, znalostí a zkušeností z dříve vykonávané praxe v dělnických profesích ve službách, v obchodní činnosti, skladovém hospodářství apod.). Z rozmezí 25-50% posudková komise stanovila míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti o 25% i s přihlédnutím k ostatním zdravotním postižením i dříve vykonávaným činnostem.

Soud považuje za správné hodnocení posudkové komise a stanovení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti o 25% i vzhledem k ostatním postižením a chorobám žalobkyně, prokázaným v době vydání napadeného rozhodnutí. Obě posudkové komise v posudku uvedly řádně i pracovní omezení a podmínky, za kterých žalobkyně byla schopna práce ke dni 3. 11. 2009.

Kapitola V položka 4 písm. c) vyhlášky č. 284/1995 Sb., kterou se provádí zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, uvádí jako zdravotní postižení těžké neurotické, stresové a somatomorfní poruchy, úzkostné a fobické poruchy, obsedantně kompulsivní poruchy, reakce na stres, poruchy přizpůsobení, disociační poruchy.

Podle posudkového hlediska se při posouzení poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti je třeba vycházet z typu, rozsahu a tíže psychických příznaků, trvání poruchy stejně jako somatických příznaků, které však nejsou provázeny organickým korelátem. Při posouzení je třeba přihlídnout k míře omezení schopnosti vyrovnat se s požadavky běžného života, k trvale snížené odolnosti vůči stresu a snížení výkonnosti fyzické a psychické.

Soud po zhodnocení provedeného dokazování považuje posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Brně ze dne 26. 8. 2010, který byl stěžejním důkazem pro rozhodnutí soudu, za úplný, odborný a přesvědčivý, neboť posudková komise v posudku uvedla, z jakých lékařských nálezů o zdravotním stavu žalobkyně vycházela, jaká zjištění z nich učinila a jak je hodnotila. Přitom aplikovala i ust. § 6 odst. 3 vyhlášky č. 284/1995 Sb.

Zjištěný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně ve výši 25%, jak je uvedeno výše, je nižší než 33% potřebných pro přiznání nároku na částečný invalidní důchod. Podle závěrů Posudkových komisí MPSV v Brně a Ostravě u žalobkyně nešlo ani o schopnost vykonávat pro zdravotní postižení soustavnou výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek a dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav jí neztěžoval obecné životní podmínky.

Žalobkyně tak k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí v souhrnu nesplňovala podmínky částečné invalidity, jak jsou vymezeny ve výše citovaném ustanovení § 44 odst. 1 a 2 zákona č. 155/1995 Sb. Soud proto žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

Právo na náhradu nákladů řízení žalobkyni nevzniklo, neboť v tomto řízení nebyla úspěšná a žalovaná v tomto řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 1 a 2 s.ř.s., § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, do dvou týdnů po jeho doručení, prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, písemně ve dvojím vyhotovení.

V Olomouci 2. 11. 2010

JUDr. Martina Radkova
samosoudkyně